

அந்த நாய்க்குட்டி எங்கே?

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

அந்த நாய்க்குட்டி எங்கே?

[சிறுவர் குறுநாவல்கள்]

ஆசிரியர்:

பூவை. எஸ். ஆறுமுகம்

பதிப்பாசிரியர்:

லேனா தமிழ்வாணன் எம். ஏ.

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

த.பெ.எண்: 1447,

தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராய நகர்,

சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி: 4342926

தொலைநகல்: 044-4340682.

என்னுடைய பிறந்தநாள்!.....

இன்று புதிதாய் பிறந்திருக்கின்றேன், நான்! - ஆமாம், உண்மை இது! ஆகவேதான், உடலும் உள்ளமும் புத்துயிர் பெற்றிருக்கின்றன! - இடைப்பட்ட சோதனைப் பொழுதுகள் பொய்யாகட்டும்!

என்னிடம் மெய்யான பாசமும் அன்பும் பாராட்டு நண்பர்கள், “பூவை என்றால், சோதனை என்று பொருள்!” என்பார்கள். அந்நாட்களிலே அமரர் டாக்டர் ஜி. உமாபதி அவர்களின் ‘உமா’ இலக்கிய மாத இதழிலே நான் செய்து பார்த்த - செய்து காண்பித்த இலக்கியச் சோதனைகளை எண்ணித்தான் அவர்கள் அவ்வாறு கூறுவது வழக்கம் - பழக்கம்!

தமிழ்ப்படைப்பு இலக்கியத்தின் பெரும்பாலான துறைகளையும் என்னுடைய எழுத்துகள் தொட்டுப்பாத்திருக்கின்றன! இவ்வகையில், இதுவரை வெளிப்படுத்தப்பட்ட நூல்களின் எண்ணிக்கை நூற்று எழுபத்தொன்பதைத் தாண்டிவிட்டன! - மெய்தான்! எண்ணிப்பார்த்தால், என் மெய்சிலிர்க்கிறது!

இடைவெளியைக் கடந்து, இப்பொழுது என்னுடைய புதிய கதைத் தொகுதி ஒன்றை அண்மையில் மணிமேகலைப் பிரசுரம் வெளியிட்டுள்ளது. அமரர் தமிழ்வாணன் என்பால் கொண்டிருந்த உண்மையான அன்பிற்கும் பாசத்திற்கும் ஓர் அடையாளச் சின்னமாகவே இந்நூல் திகழும். கதைக்கொத்தின் பெயர்: ‘மகாத்மாகாந்திக்கு ஜே!’ - நவரசங்கள் சிந்துபாடும் அருமையான சிறுகதைகள். கதைகளை வெளியிட்ட இதழாசிரியர்கள் என் அன்பிற்கு உரியவர்கள் அல்லவா?

ஒருவேளை அவன்சுட பின்னாலே பெரிய மனிதனாக ஆனாலும் ஆகலாம். கல்லுக்குள்ளே இருக்கும் தேரைக்குக் கூட படியளக்கும் சத்தி படைச்சவன் ஆண்டவன். இந்த நாய்க்குட்டியை பகவான் மறந்திடவே மாட்டான். அன்பும் ஆண்டவனும் நமக்குத் துணை இருக்கு; காந்தித் தாத்தா சொல்லித் தந்த உண்மையும் நேர்மையும் நமக்கு நல்ல வாழ்க்கையைத்தரும்” என்றான் முருகேசன். அவன் கண்களில் கண்ணீர் இருந்தது.

“அப்பா நல்லவருதான். அம்மாவுக்குத்தான் ஜீவகாருண்யம்னா என்னாண்ணு புரியவே மாட்டங்குது...!” என்று கூறிய பூபாலன் வானத்துக்கும் பூமிக்குமாகத் தாவிக்குதித்தான்.

பிறகு, முருகேசன் தன் ‘காக்கி’சட்டைப் பையிலிருந்து ஒரு கடிதத்தை எடுத்து மகனிடம் கொடுத்தான்.

அவன் வாசித்தான்:

பூவை மாநகர்

‘அன்புள்ள முருகேசன்,

பிறந்த ஊரை மறந்து விட்டாயா? உனக்கு ஒரு நல்ல செய்தியை எழுதவே இந்த லெட்டர் போடுகிறேன். ‘என் பசி, ஒருவனின் பசியல்ல; கோடிக்கணக்கான ஏழைகளின் பசி’ என்று வினோபாஜி பூதான இயக்கத்தின்போது சொன்ன சொற்கள் என் இதயத்தைத் தொட்டுவிட்டன. நீ நம் ஊர் நாடி வா, என் நிலத்தை உனக்கும் உன் சகோதரர்களுக்கும் பங்கிட்டுத் தருகிறேன்.

இப்படிக்கு

மிராசுதார் சுகவணம்

“என் பெயர் யூபாலன்! ஐயா நான் எப்படி இங்கே வந்தேன்? நான் இப்போதே வெளியேற வேணும். என்னுடைய அருமை நாய்க்குட்டியைத் தேடிப்பிடிக்க வேணும். எனக்காக என் அப்பாவும் அம்மாவும் வேறே கவலைப்பட்டிருக்கொண்டிருப்பாங்க.”

“தம்பி, நீ தெருவில் மயக்கம் போட்டுக் கிடந்தாய். காரில் போட்டுக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தேன். அது சரி தம்பி, உன்னிடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேணும். உன்னைப் போல ஒரு கெட்டிக்காரப்பையன் என்னுடைய சர்க்கஸ் கம்பெனிக்கு வேண்டும். உனக்கு வேண்டிய சகல வசதியையும் நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன். உன் பெற்றோருக்கும் இப்போதே தகவல் சொல்லியனுப்பி விடுகிறேன். நீ என்னுடனேயே தங்கிவிடு. உனக்கு எல்லா வித்தைகளையும் கற்றுக் தருகிறேன். உன் படிப்புக்கும் ஏற்பாடு செய்கிறேன். உனக்கு இங்கே ஒரு தோழியும் இருக்கிறாள். அல்லி என்று பெயர். அவள் என்னுடைய ஒரே பெண். ம், சரி என்று சொல்...!”

யூபாலன் என்ன சொல்லப் போகிறானோ என்னவோ என்று சர்க்கஸ் முதலாளி அவன் முகத்தையே உற்று நோக்கியவாறு நின்றான்.

“ஐயா, என் பேரில் நீங்க கொண்டிருக்கிற அன்புக்கும் பாசத்துக்கும் ரொம்ப நன்றி. உங்களுக்கு நான் கடமைப்பட்டவன். எனக்குக்கூட சினிமாவிலே, சர்க்கஸிலே பங்கெடுத்துக் கொள்ளணும்னுதான் ரொம்ப ஆசை. பள்ளிப்படிப்பு மட்டும் எனக்குச் சோறு போட முடியாது. அத்தோடு தொழிற்கல்வியும் அவசியம் தேவைன்னு நம்ம ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருப்பதைப் பற்றி வாத்தியார் அடிக்கடி